

Arrest

nr. 64 349 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 mei 2011 met referentienummer 6645.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN ROYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma, afkomstig uit Pristina en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog in Kosovo in 1999 vluchtte u met uw moeder naar Nis, Servië. Daar verbleef u eerst als vluchteling in een collectief centrum, Mediana genoemd, en later huurde uw moeder er een huis. In 2006 leerde u in Nis uw man, L.(...) K.(...) (O.V. X) kennen. Jullie gingen een traditioneel huwelijk aan en u vestigde zich met hem in Gracanica. Toen u in Gracanica ging wonen

moest u zich altijd binnen schuilhouden, aangezien u gehoord had dat de Albanezen vrouwen pestten. U ging er dan ook nooit naar buiten, tenzij om naar uw moeder te gaan in Nis. In 2007 ging u naar Nis om er te bevallen van een dochter. U had in Kosovo enkel een Servische geboorteakte, afgeleverd te Nis in 2009. U hebt nooit over andere identiteitsdocumenten beschikt. Twee à drie jaar geleden bent u ziek geworden. U bent heel nerveus, kan niet goed ademen en uw haar is beginnen uit te vallen. In januari 2010 besloten jullie om Kosovo te verlaten. Op 28 januari 2010 vroeg u asiel aan in België. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Servische geboorteakte en de geboorteakte van uw dochter, beide uitgereikt te Nis op 4 december 2009, en een fax betreffende twee medische attesten, dd. 31 januari 2011 en 22 februari 2011, verstrekt door huisarts P.(...) R.(...), te Heusden-Zolder. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren uit vrees dat u er nog zieker zou worden en uit vrees voor de Albanezen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag hoofdzakelijk steunt op de motieven die door uw partner, L.(...) K.(...), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the Internationale Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat u persoonlijk betreft dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Gracanica/Kosovo tijdens de laatste jaren voor uw vertrek naar België in januari 2010.

Vooreerst bent u, buiten de door u neergelegde Servische geboorteakte, niet in het bezit van enige recente identiteitsdocumenten, zoals een Servisch identiteitsboekje (licna karta), een identiteitskaart afgeleverd door UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo), noch een identiteitskaart afgeleverd door de autoriteiten van de Republiek Kosovo. Uw verklaring dat u geen identiteitsdocumenten nodig had, want dat als de politie u tegenhield, u uw geboorteakte liet zien (CGVS, p. 4), is weinig afdoende, gezien het evidente belang van identiteitsdocumenten in het dagelijkse leven. Ook uw verklaring dat u zich uit schrik voor de Albanezen niet ging inschrijven, komt weinig overtuigend over, gelet op uw verklaring dat u nooit een concreet incident hebt voorgehad met Albanezen sinds u in Gracanica woont (CGVS, p. 4 en 9). Bovendien hebt u geen aannemelijke verklaring gegeven waarom u zich dan niet tot de Servische autoriteiten in Gracanica hebt gewend voor het bekomen van identiteitsdocumenten. U vertelde dat u er niet naar ging vragen omdat u niet durfde uit schrik voor de Albanezen (CGVS, p. 4). Een mogelijke vrees voor Albanezen verklaart evenwel nog niet waarom u niet naar de Servische autoriteiten ging, die u kennelijk niet vreesde, aangezien u zich tot deze autoriteiten wendde te Nis ter bekoming van een geboorteakte. Ook uw verklaring dat u onvoldoende middelen had ter verkrijging van identiteitsdocumenten komt niet aannemelijk over (CGVS, p. 4). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt immers dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoner van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo stelde ze de leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Ook het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer het actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo', dat in september 2006 werd opgestart. Dit houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers. Dit actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Ashkali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd. In Gracanica kunnen de RAE terecht bij de NGO 'Civil Rights Program-Kosovo' (CRP/K), die een bureau heeft in het gebouw van Mercy Corps en die gratis juridisch advies en bijstand

aan IDP's en andere kwetsbare groepen zoals ook de Roma verleent en nauw samenwerkt met het UNHCR voor de implementatie van bovengenoemd actieplan. Bovendien kon u in Gracanica een identiteitskaart aanvragen afgeleverd door een afdeling van de – voornamelijk voor de etnische minderheden – aanwezige parallelle Servische administratie in Kosovo. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat uw bewering dat u, op een Servische geboorteakte na, in Gracanica niet over identiteitsdocumenten beschikte, niet zonder meer aannemelijk is. Dit vastgestelde gebrek aan identiteitsdocumenten zet de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Gracanica/Kosovo voor uw komst naar België dan ook ernstig op de helling.

Dat u niet aannemelijk gemaakt heeft de afgelopen jaren in Gracanica verbleven te hebben, blijkt voorts uit uw bijzonder gebrekkige kennis over Kosovo/Gracanica. Zo stelde u verkeerdelijk dat er in Gracanica slechts één wijk zou zijn waar Roma wonen (CGVS, p. 5). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat Gracanica twee Roma-wijken telt. Gevraagd of u het klooster van Gracanica kent, antwoordde u te weten dat er een kerk is in Gracanica, maar kon u deze niet situeren (CGVS, p. 5). U wist niet wie de lokale Roma-leider is in Gracanica (CGVS, p. 5), noch kon u de burgemeester van Gracanica benoemen (CGVS, p. 6). U kon geen andere dorpen in de gemeente Gracanica opnoemen waar nog Roma wonen (CGVS, p. 6). U wist niet of er in Gracanica uitzendingen voor Roma op de radio waren (CGVS, p. 6). U weet niet wanneer de laatste verkiezingen zijn geweest in Gracanica en kent er geen enkele NGO (CGVS, p. 5). U weet niet waar het gezondheidscentrum in Gracanica is gelokaliseerd (CGVS, p. 5). Hieraan kan worden toegevoegd dat u verkeerd antwoordde op de vraag van welke origine de grootste bevolkingsgroep is in Gracanica (CGVS, p. 5). U stelde namelijk dat dit Albanezen zijn, evenwel blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier werd gevoegd dat Gracanica een Servische enclave is met een bevolkingssamenstelling die bestaat uit slechts 3,7 % Albanezen ten opzichte van 10,6 % Roma en Ashkali en liefst 85,7 % Serviërs. Ook gevraagd naar hoeveel Roma er in de Roma Mahalla wonen, gaf u een verkeerd antwoord. U stelde namelijk dat het ging over heel veel Roma, met name minstens 50 à 60 duizend, terwijl uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat er slechts 500 Roma wonen in de hoofdplaats Gracanica (CGVS, p. 5). Voorts omschreef u UNMIK verkeerdelijk als een leger vanuit Amerika (CGVS, p. 5). Dat u een instantie als UNMIK niet correct kon omschrijven, is evenwel hoogst bevreemdend, gezien UNMIK een instantie is die sinds het einde van de oorlog in 1999 onlosmakelijk verbonden is met het dagelijkse leven in Kosovo. Het is immers de door de Verenigde Naties in het leven geroepen organisatie die vanaf juli 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo het administratieve toezicht en bestuur in Kosovo waarnam. Gevraagd of u EULEX (European Rule of Law Mission) kende, antwoordde u tot slot verkeerdelijk dat u dacht dat dit KFOR (Kosovo Force) was (CGVS, p. 9).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verblijf in Gracanica/Kosovo tijdens de laatste jaren voor uw vertrek naar België in januari 2010.

Wat betreft uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Kosovo vermoord te worden door Albanezen (CGVS, p. 9), dient gewezen te worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Lipljan, waar u van afkomstig bent, en Pristina, waar uw echtgenote van afkomstig is, wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX en KFOR, geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid van etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de

verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Ter zake dient overigens opgemerkt te worden dat u volgens uw verklaringen nooit problemen kende met de politie (CGVS, p. 9).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Zij vormt immers enkel een begin van bewijs van uw identiteit en uw nationaliteit, die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.”

Bijgevolg kan ook wat u betreft ter zake niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts haalde u als gevolg van de stresserende omstandigheden waarin u samen met uw echtgenoot leefde, sinds 2-3 jaar een aantal medische problemen te hebben. Zo zou u heel nerveus zijn, ademhalingsproblemen hebben, en uw haar beginnen verliezen (CGVS, p. 5-6). Zoals reeds vermeld, kan echter geen geloof gehecht worden aan jullie verblijf in Gracanica/Kosovo tijdens de laatste jaren voor uw vertrek naar België in januari 2010, en derhalve evenmin aan de omstandigheden waarin jullie er zouden verbleven hebben. Voorts dient er op gewezen te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde geboorteaktes van uzelf en uw dochter dient te worden vastgesteld dat deze enkel een begin van bewijs vormen betreffende de identiteit en nationaliteit van u en uw dochter, die hier niet onmiddellijk ter discussie staan. Wat betreft de twee door een Belgische huisarts opgestelde medische attesten die dateren van voor uw gehoor op het CGVS maar die pas nadien werden neergelegd, dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat zij gericht zijn aan de Dienst Vreemdelingenzaken en niet aan het Commissariaat-generaal. Vervolgens zou uit deze attesten moeten blijken dat u aan een depressie zou lijden en dit ten gevolge van trauma's opgelopen tijdens de oorlog in Kosovo in 1999. Opmerkelijk genoeg maakte u doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en in de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst CGVS dd. 09/02/2010) echter op geen enkel ogenblik enig gewag van eventuele psychologische problemen als gevolg van de oorlog in Kosovo in 1999. Bovendien dient vastgesteld te worden dat uit deze attesten niet op te maken valt of zij zijn opgesteld in het kader van een therapeutische relatie met huisarts P.(...) R.(...), dan wel op basis van twee consultaties dd. 31 januari 2011 en 22 februari 2011. Tot slot dient ook vastgesteld te worden dat de kwestieuze attesten integraal op uw aangeven opgesteld werden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar echtgenoot L.K. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 64 348 van 1 juli 2011 aan de echtgenoot van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker uit, in wat zich voordoet als een enig middel, inhoudelijke kritiek op de concrete vaststellingen uit de bestreden beslissing. De bestreden beslissing gaat volledig voorbij aan de kern van de zaak, namelijk het al dan niet Rom Kosovaar zijn van verzoeker. Uit verzoekers omstandige verklaringen, zijn kennis van de Roma-taal en de door verzoeker voorgelegde stavingsstukken blijkt meer dan afdoende dat verzoeker Rom Kosovaar is, hetgeen minstens moet leiden tot de subsidiaire

bescherming van verzoeker. De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met het zeer bescheiden opleidingsniveau van verzoeker dat de inconsistenties in zijn asielrelaas (verklaringen) verklaart. Deze inconsistenties zijn niet van die aard om verzoeker de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Verzoeker heeft de hoedanigheid van vluchteling. Zijn identiteit en etnische afkomst staan vast, zijn verklaringen zijn coherent en plausibel en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Verzoeker is ervan overtuigd dat hij aangetoond heeft een persoonlijke vrees tot vervolging te kunnen invoeren waarvan het bestaan van het risico in Kosovo aannemelijk is en waarvan de grond tot vervolging behoort tot één van de vijf gronden dewelke “weerhouden” worden in artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève. Hij is tevens van oordeel dat hij minstens dient te kunnen genieten van het systeem van subsidiaire bescherming.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker vreest te zullen worden vermoord door “de Albanezen”, niettegenstaande hij reeds ruim 10 jaar in Gracanica (Kosovo) verbleef en aldaar geen problemen heeft gehad met Albanezen (stuk 9, gehoorverslag CGVS 28/02/2011, p. 2, 8, 9). Uit de verschillende rapporten die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werden gevoegd, blijkt echter dat er afdoende beschermingsmogelijkheden voor verzoekers problemen voorhanden zijn (stuk 14, Landeninformatie), zoals tevens door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoekers betoog is niet bij machte deze concrete informatie te weerleggen. Daargelaten de vraag of verzoekers relaas geloofwaardig is en of zijn vrees voor “de Albanezen” nog actueel is, toont hij niet aan dat de autoriteiten in zijn land van herkomst onwillig of onvermogen zijn om hem bescherming te bieden. Verzoeker beschikt dan ook over geen enkele objectieve en concrete aanwijzing waaruit blijkt dat hij verstoken zou blijven van bescherming te meer hij aangaf dat hij nooit problemen heeft ondervonden met de autoriteiten (stuk 9, gehoorverslag CGVS 28/02/2011, p. 9). Verzoeker brengt aldus geen argument bij dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, in geval van terugkeer naar Kosovo, aantoonde.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.”

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER